

paataget ſig Regjeringens Tørelſe, da han traadte i Epidſen for den, men at det er ſkeet af Pligtfølelſe og for at gjøre, hvad han kunde for Landets Bedſte. Jeg yder ham min Tak herfor; men dermed vil jeg dog ikke have ſagt, at den Lovtale, ſom blev ført over Regjeringen af den ærede Ordfører, i det Hele taget kan ſtaa ſin fuldstændige Prøve. Jeg troer, at vor Regjering har, for at betegne Sagen kort, ved flere Leiligheder været noget for ſvag her i Folkethinget, og derpaa er thyet til Landſtthinget for at troſte ſig over, hvad Miſgjerninger vi herinde have gjort imod den; men hvis der ſkulde være noget enkelt Medlem, ſom vilde tage Notits af min Mening, vil jeg yttre mig derhen, at jeg hellere vil beholde Regjeringen, ſom den er, end i dette Dieblit ſtride til at afſætte den, medens jeg iøvrigt indrømmer, at der kan være mange Grunde, ſom bevæge ærede Herrer til at ſtemme anderledes. Jeg kan f. Ex. ſelv ikke engang ſtemme for det 7aars Mandſkab, men jeg begriber i Sandhed heller ikke, at Nægtelſen deraf ſkulde være eensbetydende med at afſætte Regjeringen. Der maa da være andre ſkulde Grunde, ſom vi ikke kjende; thi at Regjeringen ſkulde gaae af paa Grund af Nægtelſen af diſſe 14,690 Rdl. til Indkaldelſe af dette Mandſkab, om hvilken man dog ikke kan ſige, at Landets Bee og Vel berover derpaa, kan jeg ikke troe. — Jeg gjentager alſaa, at vi efter min Mening have en Armee, ſom er for ſtor efter vor fattige Leilighed, og jeg kan derfor ikke give min Stemme til, at man gaaer til yderligere Udgifter end dem, der ere høiſt nødvendige. Jeg troer, at vi overhovedet have været alſfor rundhaandede med vore Bevillinger i landmilitair Henſeende, og jeg tvivler ingenlunde om, at ingen anden Miniſter end den daværende Krigsminiſter vilde have været iſtand til at loffe ſaamange Penge fra os. Jeg indrømmer, at det ærede Medlem for Helfinger (Naasløff) er et beſtemt Talent; men jeg kan ikke altid glæde mig derved, naar hans Talent anvendes til at pompe os. Trods Alt dette er det mit oprigtige Duſte, at Regjeringen vil blive, og at det; derſom den engang ſkulde tænke paa at

gaae, maa være i et noget beleiligere Dieblit end dette.

Formanden: Jeg ſkulde dog henſtille til ærede Medlemmer, at de, ved at omtale den Indflydeſe, ſom Thingets Beſlutninger kunne have paa Regjeringen, ville beſlutte ſig paa at bruge nøiagtige Udtryk og ſaaledes navnlig ikke udtale, at det er Folkethinget, der afſætter og indſætter Regjeringen.

Tugen: Jeg haaber, at det Endringsforſlag, ſom er ſtillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds om en Redſættelſe af 15,000 Rdl., ikke ſkal give Anledning til Andet end et Intermezzo i den ellers alvorlige Forhandling, ſom vi have for idag. Det ærede Medlem har jo opſtillet dette Endringsforſlag engang tidligere, nemlig ved Finantslovens 3die Behandling, og dengang ſagde det ærede Medlem, at han var den egentlige Forſlagsſtiller, men at han kun havde ſtillet Forſlaget efter Opfordring af andre ærede Medlemmer. Det ærede Medlem har idag udtalt — hvad der glæder mig at høre —, at han kun var Ordfører for ſig ſelv, og jeg haaber, at dette maa være et Tegn paa, at han ikke denne Gang støttes af de ærede Medlemmer, ſom ſtøttede ham ved 3die Behandling. Det ærede Medlem ſiger ſelv, at han er kommen i en uheldig Stilling ved at have blandet denne ringe Sag ind i den Diſcuſſion, ſom vi have for idag, men det er det ærede Medlems egen Skyld, thi han behøvede jo ikke at bringe ſig i denne uheldige Stilling. Det ærede Medlem mener at være kommen deri ved en Udtalelſe af Landſtthingsmanden for Bornholm, men det ærede Medlem har jo ikke læst den bornholmſke Landſtthingsmands Udtalelſer ganſke rigtigt. Det ærede Medlem har læst Midten, men ikke Begyndelſen og Enden; det ærede Medlem har talt om Taagen, men han har ikke bemærket, hvorfor den nævnte Landſtthingsmand for Bornholm talte om Taagen. (Afbrydelse af Sagen.)

Formanden: Maa jeg anmode det ærede Medlem om ikke at afbryde Taleren.